

en Alder, som ikke maatte overskrides ved Indgangen paa Skolen; men jeg kan godt forstaae, at dette ikke stemmer med den Tanke, som har været fremtrædende i Udvalget, idet man vistnok med god Grund kan sige, at denne Bestemmelse vil affkære Tilgangen fra de mindre bemidlede Classer, da unge Mænd af dem ikke saa let inden den bestemte Alder ville kunne præstere, hvad der forlanges. Det andet Alternativ er, at de, som indtræde i Skolen, ikke maae være under en vis Alder, hvorved vil opnaaes, at man holder de mere Velhavende tilbage, indtil de naae den Alder, da de mindre Bemidlede kunne komme med, men jeg troer dog ikke, at man derved vil opnaae nogen fuldstændig Lighed. Det vil altid være muligt for de mere Velhavende at have Fortrinet for de mindre Velhavende, og dette vil gjøre sig gjældende gennem hele Skolen, thi de ville altid ved Hjælp af Penge kunne staae sig saamegen Undervisning, at de alligevel faae Fortrinet fremfor de Andre. Sætter man slet ingen Aldersgrænse, kan man vel sige, at de unge Mænd af Coffardimarinens eller de mindre bemidlede Classer først i en senere Alder ville være istand til at komme ind paa Skolen, og saaledes ville komme til at staae tilbage for de Andre; men man maa da ogsaa tage i Betragtning, at de have et stort Fortrin i den større Modenhed, som den højere Alder ligesom giver dem, og at dette Fortrin vil gjøre sig gjældende gennem det hele Cursus i Skolen. De ville altid komme til at staae over dem, der ere komne ind i en yngre Alder, hvilket jeg troer er en Erfaring, man har gjort i det nærværende Institut, og som man ikke bør overse. Medens jeg altsaa mener, at en Bestemmelse som den foreslaaede ikke vil gjøre Nytte, antager jeg paa den anden Side, at den ligesom vil gjøre Skade. For det Første vil den nemlig bevirke, at de unge Mennesker komme senere ind paa Skolen og blive senere Officerer, men det forekommer mig virkelig, at Sandsynligheden for at blive fast Officier allerede er saa ringe, at man ikke bør gjøre mere i den Retning. Det er klart, at kun Halvdelen af de unge Mennesker, der komme ind i yngste Klasse, kunne opnaae at komme ind i ældste, kun omtrent $\frac{2}{5}$ af disse have Udsigt til at blive faste

Officerer. So senere man sætter Afgjørelsen om Indtrædelsen i det faste Officercorps, desto uheldigere vil det altsaa være for de Mennesker, hvem det ikke lykkes at komme derind, og desto mindre Tilskuffelse vil der være til overhovedet at søge denne Vej. Men der er endnu en anden Betragtning, som gjør sig gjældende. Dersom de unge Mennesker ere saa særdeles begavede, at de i en yngre Alder kunne præstere hvad der forlanges, forekommer det mig at være ubilligt at nægte dem at komme ind paa Skolen, blot fordi de skulle vente, indtil Andre kunne komme med. Den ærede Ordfører har meget rigtigt bemærket, at Formaalet er at staae de dygtigste Kræfter til Skolen, og man maa da ikke lægge nogen Bom i veien netop for de dygtigste Kræfter, idet man siger, at de, de være saa dygtige, som de ville, ikke maae komme frem før deres 17de Aar. Det kan være ganske rigtigt, at man ved at staae Tilgang til Skolen af Folk fra Coffardimarinens, søger at gjøre Institutet mere folkeligt eller demokratisk, idet de ubemidlede Classer da lettere kunne komme derind, men Hovedformaalet er dog, ikke at staae disse ind, men at danne dygtige Officerer, og man maa altsaa søge at trække de Dygtigste frem. Jeg skal derfor meget ønske, at hele denne Aldersbestemmelse kunde falde bort; men jeg har ikke villet stille noget Ændringsforslag derom, thi jeg veed, hvor vanskeligt det er at sætte et saadant igjennem mod et enigt Udvalg. Jeg skal derfor kun henstille til dette, om det ikke vil tage Sagen under nærmere Overveielse inden 3die Behandling, hvilket vilde være mig saameget kjærere, da jeg som sagt virkelig anseer den paatænkte Ordning af Skolen for god og lovende et godt Resultat, saaledes at den idetmindste for mig vil være fuldkommen beroligende, naar man tager denne Bestemmelse bort. — Jeg skal dernæst tillade mig at anbefale et lille Ændringsforslag, som jeg har stillet under Nr. 32. De ærede Medlemmer ville see, at det gaaer ud paa at give Kongelig Udnævnelse til to af Marinens Bestillingsmænd, nemlig Underconstructøren og Fabrikskrivaren. Jeg kan naturligtvis ikke vente, at de Herrer ville kunne gaae ind paa Vigtigheden af disse Mænds Functioner, men jeg vil bede dem at tage mit Ord